ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 31ης Οκτωβρίου 1974 *

Στην υπόθεση 15/74,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του HOGE RAAD των Κάτω Χωρών προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ

Centrafarm BV, εταιρίας εγκατεστημένης στο Rotterdam,

καθώς και

Adriaan de Peijper, κατοίκου Nieuwerkerk aan de Ujssel,

και

της εταιρίας **Sterling Drug INC.,** εγκατεστημένης στην Νέα Υόρκη,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία των σχετικών με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων κανόνων της Συνθήκης ΕΟΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 42 της Πράξεως, της προσηρτημένης στη Συνθήκη Προσχωρήσεως των νέων κρατών μελών στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, καθώς και ως προς την ερμηνεία του άρθρου 85 της Συνθήκης ΕΟΚ, σε σχέση με το δικαίωμα επί των δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους R. LECOURT, πρόεδρο, C. O'DALAIGH και A. J. MACKENZIE STUART, προέδρους τμήματος, A. M. DONNER, R. MONACO,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

J. MERTENS DE WILMARS, P. PESCATORE, H. KUTSCHER και M. SØRENSEN (εισηγητή δικαστή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. TRABUCCHI
γραμματέας: A. VAN HOUTTE

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

(το μέρος που περιέχει τα περιστατικά παραλείπεται)

Σκεπτικό

1 Με παρεμπίπτουσα απόφαση της 1ης Μαρτίου 1974, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Μαρτίου, το HOGE RAAD DER NEDERLANDEN (Ανώτατο δικαστήριο των Κάτω Χωρών) υπέβαλε, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, ορισμένα προδικαστικά ερωτήματα ως προς το δικαίωμα επί των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε σχέση με τις διατάξεις της Συνθήκης και την Πράξη Προσχωρήσεως των τριών νέων κρατών μελών.

2 Το HOGE RAAD, στην απόφαση περί παραπομπής, διευκρίνισε ως εξής τα πραγματικά και νομικά στοιχεία της υποθέσεως που λαμβάνονται υπόψη για την απάντηση στα υποβληθέντα ερωτήματα:

— ένας κάτοχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας κατέχει παράλληλα διπλώματα ευρεσιτεχνίας σε πολλά κράτη ανήκοντα στην ΕΟΚ,

— τα προϊόντα που προστατεύονται από τα εν λόγω διπλώματα ευρεσιτεχνίας νομίμως διατίθενται στο εμπόριο σ' ένα ή περισσότερα από αυτά τα κράτη μέλη από επιχειρήσεις στις οποίες ο κάτοχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας χορήγησε άδειες παραγωγής και πωλήσεως ή μόνο πωλήσεως,

— τα εν λόγω προϊόντα εξάγονται στη συνέχεια από τρίτους, διατίθενται στο εμπόριο σ' ένα από αυτά τα κράτη μέλη και μεταπωλούνται,

— η περί διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας νομοθεσία που εφαρμόζεται σ' αυτό το τελευταίο κράτος μέλος παρέχει στον κάτοχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας το δικαίωμα να εναντιώνεται με ένδικο μέσο στη διάθεση στο εμπόριο, στο εν λόγω κράτος μέλος των προστατευόμενων προϊόντων, από άλλα πρόσωπα, ακόμα και αν τα εν λόγω προϊόντα έχουν προηγουμένως νομίμως διατεθεί στο εμπόριο σε άλλη χώρα από τον κάτοχο του διπλώματος ή τον κάτοχο αδείας χορηγηθείσας από αυτόν.

3 Όπως προκύπτει από τη συζήτηση, η διαφορά στην κύρια δίκη αφορά τα δικαιώματα του κατόχου παραλλήλων δικαιωμάτων ευρεσιτεχνίας, σε πολλά κράτη μέλη, ο οποίος, στο ένα από αυτά τα κράτη, χορηγεί την αποκλειστικότητα διαθέσεως στο εμπόριο του προστατευόμενου από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προϊόντος, κατ' αποκλεισμό της παραγωγής του, ενώ εξάλλου ο κάτοχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν παράγει το προστατευόμενο από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προϊόν σ' αυτό το ίδιο κράτος μέλος.

Επί του ερωτήματος Ι α

4 Μ' αυτό το ερώτημα, ζητείται από το Δικαστήριο ν' αποφανθεί αν, στην εξεταζόμενη περίπτωση, οι περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων κανόνες της Συνθήκης εμποδίζουν τον κάτοχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας να αντιτίθεται στη διάθεση στο εμπόριο από άλλα πρόσωπα του προστατευόμενου από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προϊόντος.

5 Με τις σχετικές περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων διατάξεις της Συνθήκης και, ειδικότερα, με το άρθρο 30, απαγορεύονται μεταξύ κρατών μελών τα περιοριστικά μέτρα επί των εισαγωγών και κάθε μέτρο ισοδυνάμου αποτελέσματος.

6 Κατά το άρθρο 36, οι εν λόγω διατάξεις, ωστόσο, δεν αντιτίθενται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών που δικαιολογούνται από λόγους προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

7 Εντούτοις, προκύπτει απ' αυτό το ίδιο άρθρο, ιδίως από τη δεύτερη φράση του, ότι παρόλον ότι η Συνθήκη δεν θίγει την υπόσταση δικαιωμάτων αναγνωριζόμενων από τη νομοθεσία κράτους μέλους στον τομέα της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, η άσκηση αυτών των δικαιωμάτων μπορεί, ωστόσο, κατά τις περιστάσεις, να θίγεται από τις απαγορεύσεις της Συνθήκης.

8 Πράγματι, το άρθρο 36, ως επιφέρον εξαίρεση σε μία από τις θεμελιώδεις αρχές της κοινής αγοράς, δεν επιτρέπει παρεκκλίσεις από την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων παρά στο μέτρο που αυτές δικαιολογούνται από την προστασία των δικαιωμάτων που αποτελούν το ειδικό αντικείμενο αυτής της ιδιοκτησίας.

9 Στον τομέα των διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, το ειδικό αντικείμενο της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας συνίσταται κυρίως στο να διασφαλίσει στον κάτοχο, για να ανταμείψει τη δημιουργική προσπάθεια του εφευρέτη, το αποκλειστικό δικαίωμα να χρησιμοποιεί μια εφεύρεση για την παραγωγή και την πρώτη θέση σε κυκλοφορία βιομηχανικών προϊόντων, είτε άμεσα είτε με τη χορήγηση αδειών σε τρίτους, καθώς και το δικαίωμα να αντιτίθεται σε οποιαδήποτε παραποίηση.

10 Εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων μπορεί να προκύψει από την ύπαρξη, σε μια εθνική νομοθεσία περί της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, διατάξεων που προβλέπουν ότι το δικαίωμα του κατόχου του διπλώματος ευρεσιτεχνίας δεν αναλίσκεται με τη διάθεση στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος του προστατευόμενου από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας προϊόντος, έτσι ώστε ο κάτοχος μπορεί να αντιτίθεται στην εισαγωγή στο ίδιο το κράτος του του προϊόντος που έχει διατεθεί στο εμπόριο σε άλλο κράτος.

11 Παρόλον ότι ένα τέτοιο εμπόδιο στην ελεύθερη κυκλοφορία μπορεί να δικαιολογηθεί για λόγους προστασίας της βιομηχανικής ιδιοκτησίας, όταν γίνεται επίκληση αυτής της προστασίας κατά προϊόντος προελεύσεως κράτους μέλους όπου δεν προστατεύεται από δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και κατασκευάστηκε από τρίτους χωρίς τη συναίνεση του κατόχου του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, καθώς και στην περίπτωση της υπάρξεως διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας των οποίων οι αρχικοί κάτοχοι είναι νομικώς και οικονομικώς ανεξάρτητοι, αντιστρόφως, παρέκκλιση από την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων δεν δικαιολογείται όταν το προϊόν νομίμως κυκλοφόρησε, στην αγορά του κράτους μέλους από το οποίο εισάγεται, από τον ίδιο τον κάτοχο ή με τη συναίνεσή του, ιδίως στην περίπτωση κατόχου παραλλήλων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας.

12 Πράγματι, στην περίπτωση που ο κάτοχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας θα μπορούσε να απαγορεύει την εισαγωγή προστατευόμενων προϊόντων, που έχουν διατεθεί στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος από τον ίδιο ή με τη συναίνεσή του, θα είχε τη δυνατότητα να στεγανοποιήσει τις εθνικές αγορές και να επιφέρει μ' αυτό τον τρόπο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών, χωρίς ένας τέτοιος περιορισμός να είναι αναγκαίος για να του διασφαλίσει την ουσία των αποκλειστικών δικαιωμάτων που απορρέουν από παράλληλα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

13 Η ενάγουσα της κύριας δίκης ισχυρίζεται, μ' αυτή την αλληλουχία σκέψεων, ότι λόγω των διαφορών που υφίστανται μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών και πρακτικών, ουδόλως υφίστανται πράγματι ταυτόσημα ή παράλληλα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

14 Παρατηρείται σχετικώς ότι, παρά τις διαφορές που εξακολουθούν να υφίστανται ελλείψει ταυτίσεως των εθνικών περί της βιομηχανικής ιδιοκτησίας κανόνων, η ταυτότητα της προστατευόμενης εφεύρεσης εμφανίζεται ως το ουσιώδες στοιχείο της εννοίας των παραλλήλων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας που υπάγεται στην εκτίμηση του δικαστή.

15 Πρέπει, επομένως, να δοθεί στο υποβληθέν ερώτημα η απάντηση ότι η άσκηση, από τον κάτοχο διπλώματος ευρεσιτεχνίας, του δικαιώματος που του παρέχει η νομοθεσία κράτους μέλους να απαγορεύει τη διάθεση στο εμπόριο, μέσα σ' αυτό το κράτος, προϊόντος που προστατεύεται από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και έχει διατεθεί στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος από αυτόν τον κάτοχο ή με τη συναίνεσή του, είναι ασυμβίβαστη προς τους κανόνες της Συνθήκης ΕΟΚ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στο εσωτερικό της κοινής αγοράς.

Επί του ερωτήματος Ι β

16 Αυτό το ερώτημα υποβλήθηκε για την περίπτωση κατά την οποία οι κοινοτικοί κανόνες δεν αντιτίθενται εν πάση περιπτώσει στην άσκηση από τον κάτοχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας του δικαιώματος που του παρέχει ο εθνικός νόμος ν' απαγορεύει την εισαγωγή του προστατευόμενου προϊόντος.

17 Από τη δοθείσα πιο πάνω απάντηση στο ερώτημα Ι προκύπτει ότι το ερώτημα Ι β δεν έχει πλέον αντικείμενο.

Επί του ερωτήματος Ι γ

18 Μ' αυτό το ερώτημα ζητείται από το Δικαστήριο ν' αποφανθεί αν η απάντηση στο ερώτημα Ι α διαφέρει ανάλογα με το αν ο κάτοχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας και οι κάτοχοι χορηγηθείσας από αυτόν αδείας ανήκουν ή όχι στον ίδιο όμιλο.

19 Όπως προκύπτει από τη δοθείσα στο ερώτημα Ι α απάντηση ο παράγοντας που ουσιαστικά συνιστά περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών είναι η

εδαφική προστασία που χορηγείται σ' ένα κράτος μέλος στον κάτοχο διπλώματος ευρεσιτεχνίας κατά της εισαγωγής του προϊόντος που διατέθηκε στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος από τον ίδιο τον κάτοχο ή με τη συναίνεσή του.

20 Έτσι, η χορήγηση αδείας πωλήσεως σ' ένα κράτος μέλος συνεπάγεται ότι ο κάτοχος δεν μπορεί πλέον να αντιτίθεται στη διάθεση στο εμπόριο του προστατευόμενου προϊόντος στο σύνολο της κοινής αγοράς.

21 Συνεπώς, στερείται σημασίας το αν ο κάτοχος ή αυτοί στους οποίους χορήγησε άδεια ανήκουν ή όχι στον ίδιο όμιλο.

Επί του ερωτήματος I δ

22 Με αυτό το ερώτημα ζητείται από το Δικαστήριο ν' αποφανθεί, στην ουσία, αν ο κάτοχος μπορεί, παρά τη δοθείσα στο πρώτο ερώτημα απάντηση, να αντιτίθεται στην εισαγωγή των προστατευόμενων προϊόντων, όταν υφίστανται διαφορές τιμών που προκύπτουν από μέτρα λαμβανόμενα από τις δημόσιες αρχές στη χώρα εξαγωγής για τον έλεγχο των τιμών των προϊόντων.

23 Περιλαμβάνεται στην αποστολή των κοινοτικών αρχών η εξαφάνιση των παραγόντων που είναι ικανοί να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό μεταξύ των κρατών μελών, ιδίως με την εναρμόνιση των εθνικών κανόνων που αποβλέπουν στον έλεγχο των τιμών και με την απαγόρευση ενισχύσεων ασυμβίβαστων προς την κοινή αγορά, καθώς και με την άσκηση των εξουσιών τους στον τομέα του ανταγωνισμού.

24 Η ύπαρξη τέτοιων παραγόντων σ' ένα κράτος μέλος, δεν μπορεί, ωστόσο, να δικαιολογήσει τη διατήρηση ή την εισαγωγή από άλλο κράτος μέλος μέτρων ασυμβίβαστων προς τους σχετικούς με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων κανόνες, ιδίως στον τομέα της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

25 Προσήκει, επομένως, αρνητική απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα.

Επί του ερωτήματος I ε

26 Μ' αυτό το ερώτημα ζητείται από το Δικαστήριο ν' αποφανθεί αν ο κάτοχος του διπλώματος ευρεσιτεχνίας, προκειμένου να ελέγχει τη διανομή φαρμακευτικού προϊόντος ενόψει της προστασίας του κοινού κατά των κινδύνων που προέρ-

χονται από ελαττωματικά προϊόντα, μπορεί ν' ασκεί τα δικαιώματα που του παρέχει το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, παρά την ύπαρξη των κοινοτικών κανόνων περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων.

27 Δεδομένου ότι η προστασία του κοινού κατά των κινδύνων που οφείλονται σ' ελαττωματικά φαρμακευτικά προϊόντα αποτελεί νόμιμη φροντίδα, το άρθρο 36 της Συνθήκης επιτρέπει στα κράτη μέλη να παρεκκλίνουν από τους κανόνες περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων ή για λόγους προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και των ζώων.

28 Εντούτοις, τ' αναγκαία προς το σκοπό αυτό μέτρα πρέπει να λαμβάνονται ως ιδιαίτερα μέτρα στον τομέα του υγειονομικού ελέγχου και όχι με την περιγραφή των κανόνων στον τομέα της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

29 Εξάλλου, το ειδικό αντικείμενο της προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας διαφέρει από το αντικείμενο της προστασίας του κοινού και των ενδεχομένων ευθυνών που μπορεί να συνεπάγεται.

30 Προσήκει, επομένως, αρνητική απάντηση στο υποβληθέν ερώτημα.

Επί του ερωτήματος Ι στ

31 Με αυτό το ερώτημα ζητείται από το Δικαστήριο ν' αποφανθεί αν το άρθρο 42 της Πράξεως περί των όρων Προσχωρήσεως των τριών νέων κρατών μελών συνεπάγεται ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση, πριν από την 1η Ιανουαρίου 1975, των περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων κανόνων της Συνθήκης, στο μέτρο που τα επίμαχα εμπορεύματα προέρχονται από το Ηνωμένο Βασίλειο.

32 Το άρθρο 42 της Πράξεως Προσχωρήσεως ορίζει στην πρώτη του παράγραφο ότι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών και των εξαγωγών, μεταξύ της Κοινότητας στην αρχική της σύνθεση και των νέων κρατών μελών και μεταξύ των νέων κρατών μελών καταργούνται από της Προσχωρήσεως.

33 Κατά τη δεύτερη παράγραφο του ιδίου άρθρου, την οποία ειδικότερα αφορά το ερώτημα, «τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς τους περιορισμούς αυτούς καταργούνται το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1975».

34 Αυτή η Διάταξη δεν μπορεί να αφορά παρά εκείνα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος προς ποσοτικούς περιορισμούς τα οποία, μεταξύ των παλαιών κρατών μελών, έπρεπε να καταργηθούν, κατά τη λήξη μεταβατικής περιόδου, δυνάμει των άρθρων 30 και 32 έως 35 της Συνθήκης ΕΟΚ.

35 Συνεπώς, φαίνεται ότι το άρθρο 42 της Πράξεως Προσχωρήσεως δεν έχει επίπτωση επί των απαγορεύσεων εισαγωγών που προκύπτουν από μία εθνική νομοθεσία περί της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.

36 Αυτό το θέμα υπάγεται, συνεπώς, στη συμφυή με τη Συνθήκη και την Πράξη Προσχωρήσεως αρχή κατά την οποία οι διατάξεις των συνθηκών περί ιδρύσεως των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και, ειδικότερα, οι διατάξεις του άρθρου 30, εφαρμόζονται, από την Προσχώρηση, στα νέα κράτη μέλη, εκτός αν προβλέπεται ρητή παρέκκλιση.

37 Από αυτό προκύπτει ότι δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 42 της Πράξεως Προσχωρήσεως για να εμποδιστεί η εισαγωγή, στις Κάτω Χώρες, ακόμα και πριν από την 1η Ιανουαρίου 1975, η εισαγωγή εμπορευμάτων που έχουν διατεθεί υπό τις προπεριγραφείσες συνθήκες στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου από τον κάτοχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή με τη συναίνεσή του.

Επί των ερωτημάτων II α και β

38 Με αυτά τα ερωτήματα, ζητείται από το Δικαστήριο να αποφανθεί αν το άρθρο 85 της Συνθήκης έχει εφαρμογή στις συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ του κατόχου παραλλήλων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας σε διάφορα κράτη μέλη και αυτών στους οποίους έχει χορηγήσει άδεια στην περίπτωση που το σύνολο των συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών έχει ως αντικείμενο να ρυθμίσει κατά διαφορετικό τρόπο ανάλογα με τα κράτη τις συνθήκες της αγοράς για τα προστατευόμενα από τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας εμπορεύματα.

39 Παρόλον ότι τα δικαιώματα που αναγνωρίζει η νομοθεσία ενός κράτους μέλους στον τομέα της βιομηχανικής ιδιοκτησίας δεν θίγονται στην υπόστασή τους από το άρθρο 85 της Συνθήκης, εντούτοις οι όροι ασκήσεώς τους μπορούν να εμπίπτουν στις απαγορεύσεις αυτού του άρθρου.

40 Αυτό μπορεί να συμβαίνει κάθε φορά που η άσκηση τέτοιου δικαιώματος φαίνεται ότι είναι το αντικείμενο, το μέσο ή η συνέπεια συμφωνίας.

41 Εντούτοις, το άρθρο 85 δεν αφορά συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο ως μητρική και θυγατρική εταιρία, όταν οι επιχειρήσεις αποτελούν οικονομική μονάδα στο εσωτερικό της οποίας η θυγατρική δεν απολαύει πραγματικής αυτονομίας κατά τον καθορισμό της γραμμής δράσεώς της στην αγορά και όταν αυτές οι συμφωνίες ή πρακτικές έχουν ως σκοπό τον καθορισμό εσωτερικής κατανομής των δραστηριοτήτων μεταξύ των επιχειρήσεων.

Επί των δικαστικών εξόδων

42 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Βασιλείου της Δανίας και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες κατέθεσαν προτάσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται.

43 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης το χαρακτήρα παρεμπίπτοντος, που ανέκυψε ενώπιον του HOGE RAAD DER NEDERLANDEN, σ' αυτό εναπόκειται ν' αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

κρίνοντας επί των ερωτημάτων που του υπέβαλε, με παρεμπίπτουσα απόφαση της 1ης Μαρτίου 1974, το HOGE RAAD DER NEDERLANDEN, αποφαίνεται:

1) Η άσκηση, από τον κάτοχο διπλώματος ευρεσιτεχνίας, του δικαιώματος που του παρέχει η νομοθεσία κράτους μέλους να απαγορεύει τη διάθεση στο εμπόριο, μέσα σ' αυτό το κράτος, προϊόντος που προστατεύεται από το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας και έχει διατεθεί στο εμπόριο σε άλλο κράτος μέλος από αυτόν τον κάτοχο ή με τη συναίνεσή του, είναι ασυμβίβαστη προς τους κανόνες της Συνθήκης ΕΟΚ περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων στο εσωτερικό της κοινής αγοράς.

2) Στερείται, σχετικώς, σημασίας το αν ο κάτοχος και αυτοί στους οποίους χορήγησε άδεια ανήκουν ή όχι στον ίδιο όμιλο.

3) Στερείται επίσης σημασίας το αν υφίστανται μεταξύ του κράτους μέλους εξαγωγής και του κράτους μέλους εισαγωγής διαφορές τιμών που προκύπτουν από μέτρα ληφθέντα στο κράτος εξαγωγής από τις δημόσιες αρχές προς έλεγχο της τιμής του προϊόντος.

4) Ο κάτοχος διπλώματος ευρεσιτεχνίας που αφορά φαρμακευτικό προϊόν δεν μπορεί να μην τηρήσει τους κοινοτικούς κανόνες περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων για να ελέγξει τη διανομή του προϊόντος ενόψει της προστασίας του κοινού κατά των ελαττωματικών προϊόντων.

5) Δεν μπορεί να γίνει επίκληση του άρθρου 42 της Πράξεως περί των όρων Προσχωρήσεως και των προσαρμογών των συνθηκών για να εμποδιστεί, στις Κάτω Χώρες, ακόμα και πριν από την 1η Ιανουαρίου 1975, η εισαγωγή εμπορευμάτων που έχουν διατεθεί στην αγορά του Ηνωμένου Βασιλείου από τον κάτοχο του διπλώματος ευρεσιτεχνίας ή με τη συναίνεσή του.

6) Το άρθρο 85 της Συνθήκης δεν αφορά συμφωνίες ή εναρμονισμένες πρακτικές μεταξύ επιχειρήσεων που ανήκουν στον ίδιο όμιλο ως μητρική και θυγατρική εταιρία, όταν οι επιχειρήσεις αποτελούν οικονομική μονάδα στο εσωτερικό της οποίας η θυγατρική δεν απολαύει πραγματικής αυτονομίας κατά τον καθορισμό της γραμμής δράσεώς της στην αγορά, και όταν αυτές οι συμφωνίες ή πρακτικές έχουν ως σκοπό τον καθορισμό εσωτερικής κατανομής των δραστηριοτήτων μεταξύ των επιχειρήσεων.

LECOURT O'DALAIGH MACKENZIE STUART DONNER MONACO

MERTENS DE WILMARS PESCATORE KUTSCHER SØRENSEN

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 31 Οκτωβρίου 1974.

Ο Γραμματέας
A. VAN HOUTTE

Ο Πρόεδρος,
R. LECOURT